

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **F. R.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 31702, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7. 11. 2024, č. j. 147354/2024/KUSK/OSŽPS/NOV,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2023, č. j. MUCE 178162/2024 OP. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobce namítá nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to ve dvou ohledech. Především namítá, že žalovaný zcela pominul jeho námitky proti způsobu doručování označenému řidiči. Konkrétně žalobce namítal, že „adresát nebyl vyrozuměn o uložení zásilky a nebyl poučen o právních důsledcích spojených s doručováním zásilky (tzn. kdy a v jaké lhůtě si ji může vyzvednout, resp. že si ji vůbec může vyzvednout). Zásilka tak nebyla doručována v souladu se správním řádem“. Dále namítl, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, kterému vozidlu měla být změřena rychlost. Žalovaný se opět nijak nezabýval stěžejní argumentací, že na žádném snímku není záměrný kříž nebo radarový svazek. Ze žádné argumentace žalovaného nevyplývá, proč by ze skutečnosti, v jakém jízdním pruhu vozidlo jede, mělo vyplývat, že právě tomuto vozidlu byla změřena rychlost.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitka stran doručování označenému řidiči byla vypořádána implicitně. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí uvedl, že „Správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku osoby řidiče ve smyslu § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., jestliže vyzval odvolatele k uhrazení určené částky či k určení totožnosti řidiče v rámci protiprávního jednání, přičemž odvolatel na reagoval sdělením, že v předmětné době měl vozidlo řídit pan V. G., PO Box X, Sanderson, TX X, USA, a to shodně v případě jednotlivě zaslaných výzev. Správní orgán I. stupně vyzval označeného řidiče k podání vysvětlení k prověření skutečnosti ve věci oznámeného přestupku ze dne 28.09.2023 v 11:26 hodin na dálnici D0 v úseku 1,650 a 0,495 km ve směru jízdy k dálnici D1 a dále vyzval označeného řidiče k podání vysvětlení k prověření skutečnosti ve věci oznámeného přestupku ze dne 28.09.2023 ve 12:42 hodin na dálnici D0 v úseku 1,058 a 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5. Obě výzvy byly zaslány na odvolatelem uvedenou adresu cestou provozovatele poštovních služeb, kdy se zásilky vrátili shodně jako nedoručitelné“. K tomu doplnil, že v případě doručování na území jiných států neplatí ustanovení správního řádu o doručování do vlastních rukou, uložení a fikci doručení, jelikož tamní provozovatelé poštovních služeb neposkytují služby, které jsou podmínkou uplatnění fikce doručení.
4. Pokud jde o otázku, kterému vozidlu byla naměřena rychlost, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí, z něž je patrné, z jakých podkladů správní orgány vycházely. K tomu doplnil, že k absenci záměrného kříže či radarového svazku se žalovaný nevyjádřil, nicméně implicitně je tato námitka vypořádána provedením důkazu ověřovacím listem k měřicímu zařízení, ze kterého je zřejmé, že se jedná o zařízení Unicam VELOCITY 4, tedy o zařízení, u kterého se záměrný kříž nezobrazuje, neboť jde o zařízení, u něhož probíhá měření rychlosti na principu výpočtu průměrné dosažené nejvyšší rychlosti v měřeném úseku, přičemž se vychází z údajů o rychlosti vozidla při vjezdu a výjezdu z měřeného úseku a z délky měřeného úseku.

Posouzení věci krajským soudem

5. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
6. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Po přezkumu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba je **nedůvodná**. Ve věci rozhodoval soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.

7. Žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Tato námitka není důvodná. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož
i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Obdobně z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Jak však konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, „[n]epřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomeneli správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí“. Srovnej též např. rozsudek ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018-21.

8. První otázkou, v níž žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jsou jeho námitky proti způsobu doručování označenému řidiči. K tomu soud konstatuje, že mezi účastníky není sporné, že se žalovaný k této otázce výslovně nevyjádřil. Soud má však za to, že správní orgány tyto argumenty žalobce *implicitně* pokládaly za nedůvodné a rozhodné pro ně bylo pouze to, že došlo k neúspěšnému pokusu o kontaktování tvrzeného řidiče. Vzhledem k tomu pokládá soud napadená rozhodnutí jako celek za přezkoumatelná, přičemž se závěrem správních orgánů souhlasí i po věcné stránce. Je totiž zřejmé, že při doručování do zahraničí je nutné postupovat podle pravidel platných v místě doručování a pravidla stanovená správním řádem tedy v zásadě nelze uplatnit. Navíc z hlediska posuzování toho, zda správní orgány vyvinuly dostatečné úsilí ke zjištění pachatele přestupku, nejsou otázky nadnesené v dané odvolací námitce (poučení o důsledcích

spojených s doručováním, lhůta k vyzvednutí) vůbec podstatné. Povinnost správního orgánu je v zásadě splněna tím, že se pokusí o kontakt – tedy příslušnou písemnost na udanou zahraniční adresu zašle. Pakliže není pokus o doručení z jakéhokoliv důvodu úspěšný, jsou možnosti správního orgánu zpravidla vyčerpány. Soud připomíná závěry vyslovené v rozsudku ze dne 28. 3. 2025, č. j. 56 A 17/2024-25, podle kterých „soud pokládá za notorietu, že doručování do zahraničí (zejména mimo Evropskou Unii) je podstatně komplikovanější než doručování vnitrostátní a riziko neúspěšného pokusu o doručení je významně vyšší. Této skutečnosti si musí být vědom i provozovatel, pokud takové osobě svěřuje řízení vozidla a měl by disponovat dostatkem informací, jak tuto osobu kontaktovat nebo dalšími doklady, z nichž by vyplývalo skutečně důvodné podezření, že právě tato osoba vozidlo řídila“. Námitka není důvodná.

9. Žalobce dále brojí proti nevypořádání námítky o absenci záměrného kříže a radarového svazku na fotografiích. K tomu soud uvádí, že souhlasí s napadeným rozhodnutím, že z fotografií založených ve spise je zřejmé, jakému vozidlu byla rychlost změřena. Je sice pravdou, že se k absenci těchto prvků žalovaný výslovně nevyjádřil, nicméně soud souhlasí se žalovaným, že ze správního spisu vyplývá, že dané měřicí zařízení tyto prvky nepoužívá, jelikož pracuje na principu úsekového měření – tedy výpočtu rychlosti pomocí zaznamenání času vjezdu do měřeného úseku a výjezdu z něj, přičemž rychlost vozidla je následně vypočtena jednoduchým fyzikálním vzorcem „ $v=s/t$ “. Ze správního spisu je jednoznačně patrné, kdy vozidlo do měřeného úseku vjelo a kdy z něj vyjelo. Ani tato námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

10. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. prosince 2025

Miroslav Makajev v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.